

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 13.06.1974, sp. zn. 4 Tz 88/74, ECLI:CZ:NS:1974:4.TZ.88.1974.1

Číslo: 17/1976

Právní věta: Spáchanie úmyselného trestného činu v čase od právoplatnosti odsúdenia do ukončenia výkonu trestu nápravného opatrenia, prípadne svojvoľné upustenie zamestnania, v ktorom odsúdený na trest nápravného opatrenia pracoval v čase vyhlásenia rozsudku, je spravidla dôvodom na premenu trestu nápravného opatrenia na trest odňatia slobody podľa § 45 odst. 2 Tr. zák. Premeniť však možno len neodpykaný zvyšok nápravného opatrenia, ak sa s výkonom nápravného opatrenia medzitým už začalo.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 13.06.1974

Spisová značka: 4 Tz 88/74

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Přeměna nápravného opatření

Předpisy: 140/1961 Sb. § 45 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 17/1976 sb. rozh.

Spáchanie úmyselného trestného činu v čase od právoplatnosti odsúdenia do ukončenia výkonu trestu nápravného opatrenia, prípadne svojvoľné upustenie zamestnania, v ktorom odsúdený na trest nápravného opatrenia pracoval v čase vyhlásenia rozsudku, je spravidla dôvodom na premenu trestu nápravného opatrenia na trest odňatia slobody podľa § 45 odst. 2 Tr. zák. Premeniť však možno len neodpykaný zvyšok nápravného opatrenia, ak sa s výkonom nápravného opatrenia medzitým už začalo.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 13. 6. 1974 sp. zn. [4 Tz 88/74](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenia zákona, ktorú podal v prospech odsúdeného J. Š. generálny prokurátor SSR proti uzneseniu Okresného súdu Košice-vidiek z 23. júla 1973 sp. zn. 3 Ts 183/72, Najvyšší súd SSR zrušil toto uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 45 odst. 2 Tr. zák. premenil odsúdenému J. Š. zvyšok trestu nápravného opatrenia v trvaní šiestich mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice-vidiek zo 17. 7. 1972 sp. zn. 3 Ts 183/72, na trest

odňatia slobody v trvaní troch mesiacov a pre výkon tohto trestu ho zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom Okresného súdu Košice-vidiek zo 17. 7. 1972 sp. zn. 3 Ts 183/72 bol obvinený J. Š. uznaný za vinného z trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 209a odst. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol podľa § 209a odst. 1 Tr. zák. za použitia § 43 odst. 1 a § 44 odst. 1 Tr. zák. uložený trest nápravného opatrenia v trvaní ôsmich mesiacov s 20 zrážkou z odmeny za prácu v prospech štátu.

Po právoplatnosti tohto rozsudku a po viacerých opatreniach, aby obvinený vykonal uložený trest nápravného opatrenia, okresný súd vydal na verejnom zasadnutí 23. júla 1973 uznesenie, ktorým podľa § 45 odst. 2 Tr. zák. premenil zvyšok nevykonaného trestu nápravného opatrenia v trvaní 7 mesiacov na trest odňatia slobody v trvaní tri a pol mesiaca.

Toto uznesenie sa stalo právoplatným 3. 8. 1973.

Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor SSR sťažnosť pre porušenie zákona. Domáhal sa ňou, aby najvyšší súd SSR vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 45 odst. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že hoci sa vykonali dva mesiace nápravného opatrenia a teda zvyšok neodpykaného trestu bol 6 mesiacov, okresný súd rozhodol, že sa premieňa 7 mesiacov.

Preto generálny prokurátor navrhol, aby sa napadnuté uznesenie zrušilo a aby Najvyšší súd SSR sám vo veci rozhodol.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade tejto sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 267 odst. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že zákon bol porušený v ustanovení § 45 odst. 2 Trestného zákona.

Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak odsúdený na trest nápravného opatrenia v čase po odsúdení do skončenia výkonu trestu nevedie poriadny život pracujúceho človeka, súd premení trest nápravného opatrenia alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody a súčasne rozhodne o spôsobe výkonu trestu. Pritom dva dni nevykonaného nápravného opatrenia sa počítajú za jeden deň odňatia slobody.

Okresný súd postupoval správne, keď zvyšok trestu nápravného opatrenia premenil na trest odňatia slobody. Zmylil sa však pri výpočte zvyšku nevykonaného trestu nápravného opatrenia a tým pri určení dĺžky premeneného trestu odňatia slobody.

Z obsahu trestných spisov vyplýva, že okresný súd nariadil 2. 9. 1972 výkon trestu nápravného opatrenia tým, že požiadal JRD v Záriečí, kde bol obvinený v čase vyhlásenia rozsudku zamestnaný, o realizáciu trestu. Podľa odpovede uvedeného družstva obvinený u nich už od 15. 9. 1972 nepracoval. Na dopyt súdu, kde je zamestnaný, nedal obvinený odpoveď. Okresný súd na to zistil prostredníctvom VB, že obvinený pracuje u nár. podniku ČSAD v Púchove. K začatiu výkonu uloženého trestu došlo 30. 1. 1973. Uvedený podnik súdu oznámil, že za február 1973 sa obvinenému zo mzdy nič nezrazilo, lebo obvinený bol práceschopný. Prvá zrážka došla okresnému súdu 20. 4. 1973 v sume 539 Kčs za marec 1973. Na to Útvar zboru nápravnej výchovy v Martine oznámil prípisom zo 16. 5. 1973 sp. zn. ZNV 50/40-1973 okresnému súdu, že obvinený sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici z 26. 2. 1973 sp. zn. 4 Ts 70/73 za trestný čin opilstva podľa § 201 Tr. zák. a ktorý sa skončí 30. 8. 1973.

Okresný súd po vypočutí obvineného a po oboznámení sa s trestnými spismi zn. 4 Ts 70/73 Okresného súdu v Považskej Bystrici, z ktorých vysvitlo, že obvinený spáchal trestný čin podľa § 201 Tr. zák. 1. 11. 1972 tak, že viedol po uliciach mesta Púchova nákladné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, na verejnom zasadnutí 23. júla 1973 rozhodol o premene zvyšku uloženého trestu nápravného opatrenia na trest odňatia slobody. V napadnutom uznesení pritom konštatoval, že zvyšok nevykonaného trestu nápravného opatrenia je sedem mesiacov a tento trest premenil na 3 a pol mesačný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že obvinený nevedol v čase po odsúdení na trest nápravného opatrenia až do výkonu tohto trestu poriadny život pracujúceho človeka, lebo spáchal nový úmyselný trestný čin a okrem toho svojvoľne opustil svoje pôvodné zamestnanie a zmenu zamestnania ani na výzvu okresného súdu neoznámil, je použitie § 45 odst. 2 Tr. zák. v danom prípade na mieste. Avšak so zreteľom na to, že do 30. apríla 1973, keď obvinený nastúpil do výkonu 4-mesačného trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 4 Ts 70/73 Okresného súdu v Považskej Bystrici, odpykal dva mesiace trestu nápravného opatrenia, zvyšok neodpykaného trestu nápravného opatrenia je len šesť mesiacov a nie sedem mesiacov, ako omylom konštatoval okresný súd.

Preto Najvyšší súd SSR vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 45 odst. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného a sám vo veci rozhodol tak, že zvyšok trestu nápravného opatrenia v trvaní šiestich mesiacov premenil na 3 mesiace odňatia slobody.